

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ, ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ
ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΕΒ**

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και Κύριοι,

Σας ευχαριστώ για την πρόσκλησή σας να απευθυνθώ στην ετήσια γενική συνέλευση των μελών του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (ΣΕΒ), υπό τη θεσμική μου ιδιότητα του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες σας και επιτυχή θητεία στον νέο σας Πρόεδρο.

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και Κύριοι,

Την Κυριακή ο ελληνικός λαός έδωσε καθαρή εντολή αλλαγής πολιτικής.

Αποδοκίμασε και καταψήφισε την κυβέρνηση Σαμαρά και έδωσε στον ΣΥΡΙΖΑ μια καθαρή και αδιαμφισβήτητη νίκη.

Δεν ψήφισε για να ανασχηματισθεί η σημερινή κυβέρνηση. Ψήφισε για να απομακρυνθεί.

Ακούγεται ακόμα στ' αυτιά μας η φωνή του κυρίου Σαμαρά. Μόλις, την περασμένη Παρασκευή, στην πλατεία Συντάγματος. Όταν διακήρυσσε ότι την Κυριακή «δεν υπάρχει χώρος για χαλαρή διάθεση».

Ο κύριος Σαμαράς ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό και δεν την έλαβε.

Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κάθε άλλος ισχυρισμός είναι πολιτικά σκόπιμο επικοινωνιακό τέχνασμα.

Τέχνασμα με στόχο να κερδηθεί χρόνος. Να μην καταρρεύσει τώρα, απότομα και συθέμελα, το ετοιμόρροπο και διαπλεκόμενο πολιτικό, οικονομικό και επικοινωνιακό κατεστημένο της χώρας. Για να αντέξει, όσο μπορεί, η παλιά Ελλάδα.

Είναι συνεπώς ξεκάθαρο ότι η απερχόμενη κυβέρνηση Σαμαρά δεν έχει την ηθική και πολιτική νομιμοποίηση να νομοθετεί σε βάρος της κοινωνίας τις δικές της μνημονιακές υποχρεώσεις.

Η κυβέρνηση δεν έχει την ηθική και πολιτική νομιμοποίηση να δεσμεύσει τη χώρα σε συμφωνίες που θα καθορίσουν τη ζωή των επόμενων γενεών.

Δεν μπορεί μια κυβέρνηση μειοψηφίας στο λαό να δεσμεύει τις επόμενες γενεές, σε μια δήθεν διαπραγματευόμενη για το δημόσιο χρέος της χώρας.

Και λέω δήθεν διαπραγμάτευση γιατί μέχρι σήμερα διαπραγμάτευση δεν έγινε ποτέ.

Σήμερα έγκυρα διεθνή μέσα ενημέρωσης γράφουν ότι η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές, ευνοεί την Ελλάδα για μια ευνοϊκή διευθέτηση στο θέμα του χρέους.

Τα ίδια περίπου έγγραφαν και τον Ιούνιο το 2012, για την εκλογική επίδοση του ΣΥΡΙΖΑ.

Για να αξιοποιήσεις όμως τα πλεονεκτήματα που σου δίνει η λαϊκή ετυμηγορία σε μια διαπραγμάτευση, πρέπει πρώτον να είναι με το μέρος του λαού.

Δεύτερον να θέλεις να διαπραγματευτείς.

Μέχρι σήμερα η κυβέρνηση έδειξε ότι δεν ήθελε να διαπραγματευτεί.

Υπάκουε στο περιβόητο «Ξέχνα το Γιάννη», του κυρίου Σόιμπλε.

Από σήμερα δεν έχει το ηθικό και πολιτικό δικαίωμα, να συνεχίσει την ίδια τακτική.

Δεν δικαιούται να κλείσει, όπως-όπως, κακήν-κακώς και σε βάρος των συμφερόντων του λαού και της πατρίδας μας, οποιαδήποτε μείζονα εκκρεμότητα.

Το έχουμε ήδη ξεκαθαρίσει: θα μας βρει απέναντί της.

Θα βρει απέναντί της το λαό και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η κυβέρνηση Σαμαρά πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι βρίσκεται ήδη σε διαδικασία αποδρομής.

Δε δικαιούται να μη λογαριάζει τη γνώμη της αξιωματικής αντιπολίτευσης σε κρίσιμα θέματα.

Δε νομιμοποιείται, ηθικά και πολιτικά, να δεσμεύει με αποφάσεις πενταετούς ορίζοντα, την επερχόμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, δίχως τη συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ.

Δίχως τη συμφωνία του πρώτου κόμματος στην χώρα, με βάση τα προχθεσινά αποτελέσματα.

Άλλωστε το ίδιο τα Σύνταγμα προβλέπει ότι ο διορισμός διοικήσεων σε ανεξάρτητες αρχές, ακόμα και για απλές ΔΕΚΟ, προβλέπει διαδικασίες κοινοβουλευτικές, ευρύτερων διαβουλεύσεων και συναινέσεων.

Πως είναι δυνατόν, λοιπόν, για το Διοικητή της ΤτΕ που ορίζεται με εξαετή θητεία ή για τον Επίτροπο της χώρας στη Κομισιόν, που ορίζεται με πενταετή θητεία, ο κος Σαμαράς να μην αισθάνεται την υποχρέωση να λάβει υπόψη του τη γνώμη μας.

Σε κάθε περίπτωση αυτή η πρακτική του ακραίου μικροκομματικού καιροσκοπισμού.

Αυτή η πρακτική της προκλητικής αδιαφορίας για τη λαϊκής ετυμηγορίας, είναι συστατικό της Ελλάδας του χθες.

Της παλιάς Ελλάδας που οσονούπω τελειώνει, μαζί με τη κυβέρνηση του κυρίου Σαμαρά.

Της παλιάς Ελλάδας της διαπλοκής, της διαφθοράς και των Μνημονίων.

Της Ελλάδας της οικονομικής αβεβαιότητας και της κοινωνικής ανασφάλειας.

Της Ελλάδας του αντιπαραγωγικού μοντέλου, της ύφεσης ή της στασιμότητας του ΑΕΠ, χωρίς σχέδιο για τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Απλώς, φουσκώνοντας ένα τρύπιο μπαλόκι. Συσσωρεύοντας ελλείμματα και διογκώνοντας το καθαρό εξωτερικό χρέος της χώρας.

Κυρίες και κύριοι,

Για εμάς η βασική αιτία της δημοσιονομικής εκτροπής είναι ξεκάθαρη.

Δεν είναι οι υψηλές αμοιβές των εργαζομένων.

Δεν είναι ο μύθος των τεμπέληδων ελλήνων.

Είναι η εκτεταμένη φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή.

Είναι η εκτεταμένη διαφθορά που οδηγεί στη σπατάλη των δημόσιων πόρων.

Οι υπερτιμολογήσεις της διαφθοράς στα δημόσια έργα και τις προμήθειες.

Οι υπερτιμημένους ολυμπιακοί αγώνες.

Οι υπερτιμημένοι εξοπλισμοί.

Τα επιχειρηματικά κέρδη, ενός παρασιτικού και μη παραγωγικού κεφαλαίου, που ποτέ δεν επανεπενδύθηκαν στη χώρα.

Που απεικονίζονταν λογιστικά στο εσωτερικό, λίγο πριν, μεγάλο μέρος τους, εξαχθεί στις ελβετικές και στις άλλες τράπεζες.

Με βάση την αντιεπιχειρηματική λογική: ιδιωτικοποίηση των κερδών και κοινωνικοποίηση των ζημιών.

Δηλαδή, οι φόροι στη μεσαία τάξη και τα φτωχά κοινωνικά στρώματα.

Οι φόροι στη παραγωγή και όχι στα κέρδη.

Με τελική συνέπεια τόσο τα ανεπαρκή δημόσια έσοδα, με οποιοδήποτε δείκτη, όσο και τη καθίζηση της παραγωγικής διαδικασίας.

Με τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, αυτά θα τελειώσουν.

Θα ανταποκριθούμε στην εντολή του λαού την Κυριακή.

Αφήνοντας πίσω μας, αυτήν την παλιά Ελλάδα.

Ανοίγοντας το δρόμο στη νέα Ελλάδα της οικονομικής και κοινωνικής ασφάλειας.

Της δικαιοσύνης, της παραγωγής, της εργασίας και της δημιουργίας.

Γι' αυτήν την νέα Ελλάδα που ανατέλλει, θέλω να σας μιλήσω.

Για το πολιτικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ για το αύριο της πατρίδας μας.

Για το ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιό μας για την αναπτυξιακή και παραγωγική ανασυγκρότηση, που βάζει τέλος στην «εσωτερική υποτίμηση» και την εκποίηση του δημόσιου πλούτου της χώρας, ως μέσων άσκησης αναπτυξιακής πολιτικής.

Που βάζει τέλος στο μοντέλο Σαμαρά, στο μνημονιακό πρότυπο της λεγόμενης «φθηνής ανάπτυξης».

Που δεν διασφαλίζει τους σταθερά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, τους οποίους έχει ανάγκη η χώρα για να βγει από τον φαύλο κύκλο της λιτότητας, της ύφεσης και της συνολικής υποβάθμισης της οικονομίας.

Γιατί πρόκειται για «ανάπτυξη» φτηνή για τον άνθρωπο. Φτηνή για την εργασία και χωρίς νέες ποιοτικές θέσεις εργασίας.

Φτηνή για την κοινωνία. Φτηνή για το περιβάλλον.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το νομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομικών για τον αιγιαλό και την παραλία, που σύντομα θα επανέλθει στη Βουλή.

Το οποίο, ρίχνοντας τσιμέντο στη θάλασσα απαξιώνει το συγκριτικό μας πλεονέκτημα. Το φυσικό και αισθητικό κάλλος αυτού του τόπου.

Αυτήν την «ανάπτυξη» επιδιώκει ο κ. Σαμαράς.

Ανάπτυξη χωρίς τους ανθρώπους αυτού του τόπου και κυρίως χωρίς την αναγκαία ανασυγκρότηση της παραγωγικής βάσης, για να ξαναπάρει μπροστά η μηχανή της οικονομίας.

Η υποτιθέμενη «ανάπτυξη» του κυρίου Σαμαρά στηρίζεται σε μύθους που μόλις έχουν καταρρεύσει μεγαλοπρεπώς.

Ότι η μείωση του κόστους εργασίας και η πλήρης απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων θα αύξαναν την παραγωγή, την απασχόληση και την ανταγωνιστικότητα.

Δεν αύξησε τίποτα από τα τρία.

Αντίθετα, προκάλεσε μείωση του όγκου παραγωγής κατά 23,5%.

Αν και το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος μειώθηκε κατά 13,9% στην τετραετία 2010-2013.

Όπως, επίσης, προκάλεσε και μείωση και του καθαρού κεφαλαιακού αποθέματος της χώρας.

Δηλαδή, αποεπένδυση.

Που σημαίνει απώλεια του παραγωγικού δυναμικού.

Προκάλεσε μείωση της απασχόλησης κατά 18,2% και έκρηξη της καταγεγραμμένης ανεργίας, περίπου, στο 1/3 του εργατικού δυναμικού.

Επανεφέρε την ανταγωνιστικότητα κόστους το 2013 στο επίπεδο του 2001.

Αλλά την περίοδο 2008-2013, οι εξαγωγές αγαθών αυξήθηκαν μόλις κατά €2,7 δις.

Από €19,8 δις το 2008 σε, περίπου, €22,5 δις το 2013.

Και εάν εξαιρεθούν τα πετρελαιοειδή, οι εξαγωγές ήταν περίπου στο επίπεδο του 2008, δηλαδή περί τα €14 δις.

Παράλληλα, όμως, επιδείνωσε την ανταγωνιστικότητα ποιότητας, με τον υποδιπλασιασμό των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών υψηλής τεχνολογίας.

Από 6,6% του συνόλου το 2009, στο 3,3% το 2013.

Η εξέλιξη αυτή αποδεικνύει ότι το Μνημόνιο παγίδευσε την ελληνική οικονομία σε εξειδίκευση εντάσεως εργασίας.

Ότι έδωσε λάθος αναπτυξιακή κατεύθυνση.

Αυτό και μόνον αρκεί για να αποδείξει ότι ο κ. Σαμαράς επιβάλλει το μνημονιακό μοντέλο της «φθηνής ανάπτυξης».

Το μοντέλο μιας ελληνικής οικονομίας φθηνής και συμπληρωματικής για το βιομηχανικό Βορρά.

Μιας φθηνής Ελλάδας δίχως προοπτική, δίχως αύριο.

Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι σήμερα, η χώρα μας κάθεται στο εδώλιο της Διεθνούς Συνδιάσκεψης Εργασίας στη Γενεύη, για παραβίαση θεμελιωδών εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Μαζί με το Μπαγκλαντές, τον Νίγηρα, την Υεμένη και λίγες ακόμα χώρες.

Γι' αυτό, από το δικό σας βήμα, σας καλώ να μη συναινέσετε στην απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων και στην ακόμα μεγαλύτερη μείωση του κατώτατου μισθού, που αποτελούν μνημονιακές δεσμεύσεις της απερχόμενης κυβέρνησης Σαμαρά.

Γιατί όταν υποβαθμίζεται ένας παραγωγικός συντελεστής υποβαθμίζονται και οι υπόλοιποι.

Και ό,τι υποβαθμίζει την ελληνική οικονομία υποβαθμίζει ταυτόχρονα και αναπόδραστα και την παραγωγική της βάση.

Δεν μπορεί να υπάρξει λειτουργικό παραγωγικό σύστημα χωρίς ενεργό ζήτηση.

Αυτή είναι η αλήθεια της τετραετίας των Μνημονίων.

Και, επιτρέψτε μου, να σας θυμίσω στο σημείο αυτό ότι πριν από, περίπου, ένα μήνα, ο διευθυντής της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας Γκάι Ράιντερ προειδοποίησε ότι η μαζική μετανάστευση των πιο ταλαντούχων νέων μας θα μετατρέψει την Ελλάδα σε χώρα χαμηλής παραγωγικότητας και τεχνολογίας.

Κανείς μας δεν επιθυμεί αυτή τη μοίρα για τη νέα γενιά και την πατρίδα μας.

Γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ σας ζητά να απεμπλακείτε από ένα επαναλαμβανόμενο παίγνιο χωρίς νικητή.

Σας ζητάμε να αναλάβετε τη δική σας εθνική ευθύνη.

Και να ανταποκριθείτε στο προσκλητήριο που σας απευθύνουμε για μια **νέα κοινωνική συμφωνία για την ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη.**

Για μια **νέα κοινωνική συμφωνία για τη νέα Ελλάδα.**

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και Κύριοι,

Για τον ΣΥΡΙΖΑ, η ανάπτυξη δεν είναι απλός αριθμός με θετικό πρόσημο.

Είναι ένα σύμπλεγμα πολιτικών και παρεμβάσεων για τους ανθρώπους και τις ανάγκες τους.

Η ανασυγκρότηση και η ανάπτυξη αυτού του τόπου εγγράφονται στο ευρύτερο πλαίσιο της εθνικής ανόρθωσης και της πολιτισμικής αναγέννησης της πατρίδας μας.

Για μας, η ανάπτυξη ή θα είναι ανθρωποκεντρική ή δεν θα υπάρξει.

Αυτό σημαίνει τρεις αλληλένδετες και αμοιβαία ενισχυόμενες προϋποθέσεις:

αναβάθμιση της εργασίας και της κοινωνίας, αναβάθμιση του περιβάλλοντος, αναβάθμιση της εγχώριας παραγωγής.

Σημαίνει ότι η ανταγωνιστικότητα δε θα βασίζεται στην ελαχιστοποίηση του κόστους, αλλά στην παραγωγικότητα της αξιοπρεπώς αμειβόμενης εργασίας.

Στην υψηλή εγχώρια προστιθέμενη αξία και εξειδίκευση, με επίκεντρο την έρευνα και την καινοτομία, την υψηλή τεχνολογία και την ποιότητα της παραγωγής.

Με τη δημιουργία αναγνωρισμένων ετικετών («brand names»).

Η καινοτομία και η ποιότητα είναι το διαβατήριο για τις εξαγωγές.

Σταδιακά θα μεταφέρουμε πόρους και θα μεταβάλουμε τη σύνθεση των εξαγωγών σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Θα μεταφέρουμε, επίσης, πόρους στην υποκατάσταση εισαγωγών από την εγχώρια παραγωγή.

Η Ελλάδα θα μπορούσε να γίνει βασικός ευρωπαϊκός πόλος στην αγροτοδιατροφική έρευνα και παραγωγή.

Θα μπορούσε να εξελιχθεί, επίσης, σε περιφερειακό ενεργειακό κέντρο ανανεώσιμων πηγών και νέας περιβαλλοντικής τεχνολογίας.

Μπορούμε να επανεστιάσουμε τον τουρισμό σε εναλλακτικές μορφές, προσανατολισμένες στην υψηλή ποιότητα και τη χαμηλή περιβαλλοντική επιβάρυνση.

Όλα αυτά, όμως, συνθέτουν ένα νέο πρότυπο παραγωγής και κατανάλωσης.

Ανάπτυξη, κυρίως από την κατανάλωση, είναι ανάπτυξη με δανεικά.

Είναι δηλαδή μια προαναγγελθείσα κρίση.

Αυτή η αντιαισθητική κληρονομιά της παλιάς Ελλάδας, δεν έχει θέση στη νέα Ελλάδα.

Εμείς επιδιώκουμε ανάπτυξη με επενδύσεις και παραγωγή.

Ανάπτυξη με νέες, ποιοτικές θέσεις εργασίας.

Θα στηρίξουμε τις καινοτόμες ιδιωτικές επενδύσεις, με υψηλή προστιθέμενη αξία.

Η υφειακή καθήλωση του παραγωγικού συστήματος έχει εξαντλήσει την ικανότητά του να ανακάμψει ενδογενώς.

Χρειάζεται ισχυρό, εξωγενές επενδυτικό σοκ.

Με την οικονομία, όμως, σε βαθιά και παρατεταμένη ύφεση, αλλά και σε παγίδα ρευστότητας, μόνον ο δημόσιος τομέας μπορεί να σηκώσει το μεγάλο βάρος να την ανατάξει.

Και, σ' αυτήν την περίπτωση, οι δημόσιες επενδύσεις σύρουν και συμπληρώνουν – δεν εκτοπίζουν – τον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό δεν είναι κρατισμός. Είναι ρεαλισμός.

Αποτελεί λοιπόν, πρώτη μας προτεραιότητα η διεκδίκηση έκτακτων ευρωπαϊκών πόρων για ευρείας κλίμακας δημόσιες επενδύσεις στους τομείς του μέλλοντος. Στην έρευνα και την καινοτομία. Στην εκπαίδευση, τις κοινωνικές υποδομές και το περιβάλλον.

Την ίδια στιγμή έχουμε στόχο να αποτρέψουμε την εξαγορά κρίσιμης σημασίας για τη κοινή ωφέλεια, δημόσιων επιχειρήσεων.

Γι' αυτό θεωρούμε σημαντική την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που βάζει φρένο στην ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ.

Θα αποτρέψουμε, επίσης, την επιδρομή των κερδοσκοπικών κεφαλαίων, που βρήκαν στην πατρίδα μας φτηνό πεδίο βολής.

Παράλληλα, θα προχωρήσουμε και σε όλες τις αναγκαίες θεσμικές και άλλες πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη του τομέα της κοινωνικής οικονομίας.

Και για να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας βραχυπρόθεσμα. Αλλά, κυρίως, για να στηρίξουμε κοινωνικές ομάδες υψηλού κινδύνου, ως ανάχωμα στην ανθρωπιστική κρίση που προκάλεσε η μνημονιακή λιτότητα.

Η ανθρωποκεντρική ανάπτυξη που υλοποιεί το δικό μας εθνικό σχέδιο για την ανασυγκρότηση δεν θα προκύψει από τις νεοφιλελεύθερες διαρθρωτικές αλλαγές της τρόικας, που διεκπεραιώνει η κυβέρνηση Σαμαρά.

Τις μεταρρυθμίσεις που επιδεινώνουν τα προβλήματα τα οποία υποτίθεται ότι θα αντιμετώπιζαν.

Και έχουν προκαλέσει μια χωρίς προηγούμενο ανθρωπιστική κρίση.

Δεν θα προκύψει όμως ούτε από την επιστροφή στις συμπεριφορές πριν από την κρίση.

Είναι συνολική ρήξη με το παρελθόν και τις πρακτικές του.

Γι' αυτό εμείς μιλάμε για νέα Ελλάδα.

Είναι μια δύσκολη και ανοιχτή μεταρρυθμιστική διαδικασία δημοκρατικού προγραμματισμού, κοινωνικής συμμετοχής και πατριωτικής συστράτευσης της παραγωγικής Ελλάδας.

Απαιτεί, εάν όχι ευρύτερες συμπτώσεις, τουλάχιστον λειτουργική, θεσμική συνεργασία για τις αναγκαίες προοδευτικές μεταρρυθμίσεις, στο πλαίσιο της νέας κοινωνικής συμφωνίας για τη νέα Ελλάδα, που προανέφερα.

Ανοίγουμε το δρόμο στη βιώσιμη ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη και σταθερότητα:

✓ **Δίνουμε προτεραιότητα στην άμεση αντιστροφή της ύφεσης και την ανάκαμψη της οικονομίας.**

Αυτό σημαίνει τέσσερις συγκεκριμένες πολιτικές προτεραιότητες:

α). **τερματίζουμε την αβεβαιότητα για τους μισθούς και τις συντάξεις.** Τέλος στην ελεύθερη πτώση τους. Δημιουργούμε, έτσι, συνθήκες οικονομικής και κοινωνικής ασφάλειας για το μέσο πολίτη,

β). **επαναφέρουμε τον κατώτατο μισθό από τα €586 στα €751,** για όλους τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως ηλικίας.

γ). **αναδιανέμουμε εισόδημα στα πιο ευάλωτα κοινωνικά στρώματα που πλήττονται από την ανθρωπιστική κρίση.**

Η ροπή προς κατανάλωση στα στρώματα αυτά είναι υψηλή, επειδή έχουν να καλύψουν πιεστικές, βασικές ανάγκες αξιοπρεπούς διαβίωσης, και

δ). **ρυθμίζουμε τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια» των τραπεζών, έτσι ώστε να ελαφρύνουμε επιχειρήσεις και νοικοκυριά.** Κλείνοντας, αυτόν τον τελευταίο λογαριασμό με το παρελθόν, διευκολύνουμε την ανάκαμψη της οικονομίας.

✓ **Διαμορφώνουμε σταθερό πλαίσιο εργασιακών σχέσεων, συμβατό με το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που παραβίασε στην Ελλάδα η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση.**

Αυτό σημαίνει επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της ισχύος της μετενέργειας των συλλογικών συμβάσεων.

✓ **Εγγυόμαστε σύγχρονο και αντιγραφειοκρατικό δημόσιο τομέα – εργαλείο του δημοκρατικού προγραμματισμού και του αναπτυξιακού σχεδιασμού.**

Εμείς είμαστε η μόνη πολιτική δύναμη που είμαστε αξιόπιστοι όταν το εγγυόμαστε.

Γιατί η Αριστερά δεν κυβέρνησε ποτέ. Δεν διαμορφώσαμε εμείς το πελατειακό κράτος ούτε και ευνοήσαμε το ρουσφέτι – που πάντα λειτουργούσε ως ανταποδοτική σχέση σε βάρος μας.

Γιατί ήταν «δούναι και λαβείν» ανάμεσα στον πολίτη και τον τένος δικομματισμό της μεταπολίτευσης.

Το κράτος θα είναι ισχυρό στους τομείς της κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας.

Όπως επίσης και στην εκπαίδευση, την έρευνα, το φάρμακο, τη διατροφική ασφάλεια, αλλά και στην ασφάλεια του πολίτη.

Θα είναι ταυτόχρονα αξιόπιστος ελεγκτικός μηχανισμός, αλλά και αποτελεσματικός αρωγός του πραγματικού επενδυτή και του πολίτη.

Το κράτος θα απογραφειοκρατικοποιηθεί και για τον επιχειρηματία, όπως και για τον τον πολίτη – και κυρίως τον συνταξιούχο.

✓ **Δημιουργούμε σταθερό, διαφανές και δίκαιο πλαίσιο φορολογικών υποχρεώσεων για τις επιχειρήσεις, που επιτρέπει το μακροπρόθεσμο επιχειρησιακό σχεδιασμό.**

Φορολογούμε τα κέρδη και όχι τους συντελεστές παραγωγής. Δίνουμε τέλος στο σκάνδαλο να υπερφορολογείται η φτώχεια και να υποφορολογείται – όταν φορολογείται – ο πλούτος.

✓ **Μειώνουμε κατά κλάδους το ενεργειακό κόστος βιομηχανίας.**

Μέσα στην τελευταία πενταετία, η συνολική αύξηση του κόστους ρεύματος φτάνει το 60%.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα της βαριάς φορολογίας αλλά και της κατακόρυφης αύξησης της τιμής πώλησης του ενεργειακού αγαθού.

Αποτελεί ευθύνη της κυβέρνησης η μείωση του ενεργειακού κόστους και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με πολιτική απόφαση στο σκέλος που αφορά στο 70% του κόστους και το οποίο δεν ελέγχεται από τη ΔΕΗ.

Έτσι ώστε να παρέχεται δωρεάν η ελάχιστη αναγκαία ποσότητα στα φτωχά νοικοκυριά. Έως τα 300 kw/h το μήνα, σε 300.000 μονογονεϊκές οικογένειες με άνεργο ή άνεργη και οικογένειες με δύο άνεργους.

Αλλά και για να μειωθεί η τιμή του για την βιοτεχνία και την ενεργοβόρο βιομηχανία, με όρους και προϋποθέσεις.

Η αναγκαία στήριξη της βιομηχανίας είναι υποχρέωση του κράτους και όχι της ΔΕΗ, η οποία δεν μπορεί να πουλάει ενέργεια κάτω του κόστους.

✓ **Ανοίγουμε τις αγορές από τα καρτέλ της διαπλοκής, με σύγχρονη αντιολιγοπωλιακή νομοθεσία και με μια πραγματικά**

ανεξάρτητη, ακηδεμόνευτη, πλήρως λειτουργική και θεσμικά ενισχυμένη Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Γιατί στην Ελλάδα την ιδιωτική πρωτοβουλία δεν την εκτοπίζει το κράτος και η δημόσια παρέμβαση, αλλά το καρτέλ της διαπλοκής.

Το οποίο λειτουργεί σε καθεστώς απόλυτου προστατευτισμού από το πολιτικό κατεστημένο.

Νέμεται τα αναπτυξιακά κονδύλια.

Νοθεύει τους κανόνες της αγοράς και αποτρέπει τις παραγωγικές πρωτοβουλίες.

✓ **Εισάγουμε στοχευμένες πολιτικές χρηματοδότησης επιχειρήσεων από αναπτυξιακό δημόσιο φορέα ειδικού σκοπού, έτσι ώστε να αντιμετωπισθεί η παρατεταμένη έλλειψη ρευστότητας στην πραγματική οικονομία.**

✓ **Καθιστούμε βασικό στοιχείο της αναδιαπραγμάτευσης της δανειακής σύμβασης την εξωτερική, μη δανειακή χρηματοδότηση των επενδύσεων, στο πλαίσιο διεκδίκησης ενός «ευρωπαϊκού New Deal» ή μιας ειδικής ευρωπαϊκής χρηματοδότησης για την Ελλάδα.**

Έτσι, στόχο έχουμε να εξοικονομήσουμε εθνικούς πόρους από την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, στο πλαίσιο μιας «Ευρωπαϊκής Διάσκεψης για το Χρέος», κατά το προηγούμενο της Διάσκεψης του Λονδίνου το 1953, η οποία άνοιξε το δρόμο στη μεταπολεμική ανάπτυξη της Γερμανίας.

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και Κύριοι,

Ολοκληρώνω την ομιλία μου επαναλαμβάνοντας την επιδίωξη μας να συνεργαστούμε με ειλικρίνεια και να αναπτύξουμε μια λειτουργική, θεσμική σχέση με τον Σύνδεσμό σας.

Έχουμε έναν δύσβατο δρόμο μπροστά μας.

Γνωρίζουμε καλά ότι εμείς δεν θα παραλάβουμε απλά καμμένη γη.

Θα παραλάβουμε μια χώρα διχασμένη και διαλυμένη, πολιτικά οικονομικά και κοινωνικά.

Θα την επανενώσουμε όλοι μαζί και θα την οδηγήσουμε στο ασφαλές και γόνιμο έδαφος της ανασυγκρότησης, της ανάπτυξης, της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αυτή θα είναι η ιστορική αποστολή μιας κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ.

Μιας κυβέρνησης, όμως, που φιλοδοξεί να είναι κυβέρνηση όλων των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.

28/5/2014